

kan true en Fare for vort Land. Jeg vil henvisse til, at Danmark har været i en lignende Stilling tidligere, da der var Krig mellem Stormagter. Jeg vil særlig henvisse til vor Stilling under Krigen i 1854. Da vilde Forsvarsministeren, ligesom nu den ærede Krigsminister, ruste af al Magt, og det var netop Efterretningen om, at England havde lagt Mærke til disse Rustninger, og at de vilde blive tagne som Udgangspunkt for et Angreb paa Landet, der standsede Rustningerne og derved afværgede, at Danmark kom ind i en Konflikt. Man bør derfor ogsaa nu i Tide raabe Vagt i Gøvær, for at vi ikke foretage noget, som i Udlandets Øjne kan anses for at være egnet til at kaste den Mistanke paa os, at vi ville tage Parti for den ene eller den anden Part under Striden. Det er det, „Socialdemokraten“ har henledet Opmærksomheden paa med den Alvor, hvormed saadanne Ting fortjene at omtales.

Zahle: Der er baade fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og fra den ærede Ordfører for Forespørgerne (P. Knudsen) faldet Udtalelser, som give mig Anledning til at tage Ordet. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds fremdrog i Dag en Artikel, der stod i „Politiken“ for i Søndags, og satte mig i Forbindelse med denne. Jeg kan deroverfor kun afgive den Erklæring, at jeg, der ikke er Medlem af Venstres Bestyrelse, hverken er i Stand til autentisk at bekræfte eller dementere Indholdet af denne Artikel, som jeg ikke har skrevet, og hvis Hjemmelsmand jeg ikke har været. Om Oplysninger derom maa det ærede Medlem altsaa henvende sig andensteds.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne fremdrog en Udtalelse af mig, som jeg fremsatte som Venstres Ordfører ved Finanslovens 2den Behandling, og hvori jeg udtalte — nu maa jeg citere efter Hukommelsen — at det var Venstres Villie, at saa længe Forsvarskommissionen sidder, skal der ikke finde en delvis eller stykkevis Færdiggørelse af Københavns Befæstning Sted, men hele dette Spørgsmaal skal overvejes i Forsvarskommissionen, og der skal træffes en samlet Afgørelse, naar den en Gang har tilendebragt sine Overvejelser, her i Rigsdagen om, hvorvidt vort Forsvarsvæsen fremtidig skal baseres paa Københavns Befæstning eller ikke. Det fastholder jeg fuldstændigt, og jeg mener med Bestemthed, at der ikke er truffet

nogen Foranstaltning nu, som er i Uoverensstemmelse med dette Standpunkt. De Foranstaltninger, som ere trufne, og som den højtærede Konseilspræsident i Dag har gjort Rede for, ere efter min Mening ekstraordinære Foranstaltninger, nødvendiggjorte ved ekstraordinære Forhold, og tilsigte blot ved et Vagthold paa Søbefæstningen at tilvejebringe, hvad der er nødvendigt for i paakommende Tilfælde at kunne konstatere vor Neutralitet.

Jeg tror ogsaa, at de Mænd, som staa uden for Venstre, og som have iagttaget, at der har været nogen Uro i Venstre i den sidste Tid, have taget fejl af denne Uros Aarsag. thi denne Uro har ikke saa meget været begrundet i de trufne Foranstaltninger som i Maaden, hvorpaa de ere blevne trufne. De Foranstaltninger, der ere blevne trufne, have faaet fuld Tilslutning hos alle dem, der fik Lejlighed til at skønne over dem, forinden Rigsdagen fik Ferie sidst, alene med Undtagelse af de to socialdemokratiske Medlemmer af Finansudvalget. Efter at Rigsdagen er kommen sammen efter Fastelavnserien, har jeg egentlig heller ikke sporet, at der inden for Venstre var nogen udbredt Misfornøjelse med, hvad der er blevet gjort. Derimod er man misfornøjet i vid Udstrækning med den Maade, hvorpaa det er sat i Værk, og her er ogsaa en Række uheldige Omstændigheder stødt sammen, som have afstedkommet al den Bevægelse og Ufred, der unægtelig har været til Stede. I denne Kæde af Uheld er det første det, at der pludselig fandt en Offentliggørelse Sted af Foranstaltninger, som det var paalagt alle dem, der vare bekendte med dem, at holde hemmelig. Dette medførte, at da Folketingets Medlemmer kom ud til deres Vælgere, og der blev forelagt dem det Spørgsmaal, om nu det og det skulde sættes i Værk, idet man havde læst det i Aviserne, saa vare Folketingsmændene ikke i nogen smigrende Stilling, da de ikke vidste noget om saadanne vigtige, betydelige, ekstraordinære Foranstaltninger, men først fik det at vide af deres Vælgere derhjemme.

Dertil kom, at den Form, der var given Offentliggørelsen, var ufyldstgørende. Det var umuligt at se, i hvilket Omfang de paa-tænkte Foranstaltninger skulde finde Sted. Dette fik man først at vide lidt efter lidt, saa et og saa et andet, og det gjorde, at der blev Plads for alle mulige Rygter, og at det hele i den almindelige Opfattelse og Bevidsthed antog langt større Dimensioner, end hvad der svarede til Virkelig-